

fældet, saa have vi endda et virkeligt Overskud paa 400,000 Rb. for det kommende Aar, hvad jeg ikke tror, man skal kunne modstride. Den høitærede Finantsminister har i det andet Thing bemærket, at jeg er fuldkommen enig med ham dert, at Afgjørelsen af en Indkomsskat væsentlig, ja i Grunden alene, burde støtte sig til det forelagte Budget, men naar jeg overveier det foreliggende Budget, saa tror jeg i saa Henseende derved at have godtgjort, at Indkomsskatten just ikke kan siges at støttes af det Budget, som vi nu behandle, og vil jeg endvidere sammenligne Stillingen med, hvad den var i foregaaende Aar, f. Ex. 1869—70, saa bliver Stillingen jo i høi Grad gunstig, idet vi da havde et Underkud af 2,700,000 Rb. Vi fik rigtig nok Jernbaner for et Beløb af 2,300,000 Rb., men dette Beløb veier jo ikke engang, selv om man regner Jernbanerne til fuld Værdi, op dermed. Altsaa, jeg tror at have godtgjort, at Stillingen er, mildest talt, selv naar den regnes os mest ugunstig, saaledes, at vi have Jernbaner og de øvrige Arbeider — hvilket udgjør henved 2 Millioner Rb. — som Fremgang i Formuen, men det er jo Fremgang, man ønsker. Man vil maasse sige, at Jernbanerne ikke have denne Værdi af 2 Millioner Rb. Jeg er nu af den modsatte Opfattelse i dette Stykke; men lad ogsaa være, at de ikke ere dette Beløb værd, saa er der i alt Fald ingen Tilbagegang. Man vil maasse indvende, at en Indkomsskat i og for sig er ønskelig, eftersom vi ønske Toldreformer, Bygningsafgiftsreformer osv. Dertil skal jeg for mit Vedkommende sige, at dette har ogsaa Mindretallet, i alt Fald nogle af dets Medlemmer, udtalt i Betænkningen, og til disse hører jeg. Kunde vi faae disse Reforme, hvad jeg nærer stærk Tvivl om, saa er der Intet i Veien for, selv om vi i Dag stemte for Forslaget under Nr. 14 til § 10, at vi kunde forandre denne vor Stilling, ja, den behøver maasse ikke en Gang at forandres derved, men at vi saa virkelig paa et senere Stadium gaa over til en Indkomsskat, det skal jeg for min Part ikke have Noget imod, naar vi kun faae Reforme; men jeg vil ikke give Penge, førend jeg er sikker paa at faae Reformerne, og i saa Hense-

ende turde dog maasse Sikkerheden være noget tvivlsom. En Indkomsskat er i mine Dine i og for sig ønskelig. Loven af 2den Juli 1870, som jo ogsaa skal anvendes ved den forestaaende Indkomsskattelov er bedre, tilstaar jeg, end jeg fra første Færd havde ventet; men ikke destomindre er der endnu, i alt Fald i den Maade, paa hvilken den virker, saamange uheldige Ting i den, at jeg ikke vil kunne tilraade at lægge en Skatteligning paa to Aar efter den. Skattekommissærerne have vist sig allfor meget theoretiske. Jeg har her liggende for mig en Klage fra et Sogn, af hvilken man ser, at Skattekommissærerne ere gaaede frem efter en saadan Maalestol, at de ere komne med en Skala, hvorefter Eiendomme ere stillede op til Beløb fra 2,000 til 20,000 Rb., og saa have de sagt: den Mand's Underhold paa en Eiendom til en Værdi af 2,000 Rb. regne vi til 250 Rb. og Underholdet for en Mand, der har en Eiendom paa 20,000 Rb., regne vi til 800 Rb., men kan Noget tænke sig noget uretfærdigere? En Mand, der har en Eiendom paa 20,000 Rb., kan jo meget godt være en gjældbunden Mand, hvilket ogsaa er oplyst i den Klage, jeg har nævnt, og kan en Mand, der har en Eiendom, som kun er 2,000 Rb. værd, ikke godt tillige have en stor Kapital, og dog regner man ikke hans Underhold nær saa høit, som man regner det for den gjældbundne Mand, der har en Eiendom, som er større. Selv Overskattekommissionen har maattet indrømme, at denne Maade ikke var reifærdig, og jeg tør maasse med den høitærede Formands Tilladelse blot oplæse et Par Linier af Overskattekommissionens Kjendelser. Her staar: „Hvorvel Overskattekommissionen maa være af den Formening, at den af Skattekommissionen til Grund for Ligningen benyttede Skala absolut betragtet er for høi, saa skulde man dog osv.“ Man indrømmer altsaa, at den i Virkeligheden var for høi og altsaa urigtig, men man slutter med at sige, at, da det er anvendt i andre Kommuner, saa tør man ikke for denne enkelte Kommune gjøre Andet; men det tror jeg, er baade imod Bogstaven og Manden i Skatteloven. Det er altsaa netop disse Theorier, efter hvilke Skattekommissionerne i Reglen ere